

شاخص جی

یکی از ضعف‌های شاخص H ، نادیده گرفتن مقالات پر استناد است. شاخص G توسط «لئو اگه **Leo Egghe**» در سال ۲۰۰۶ میلادی برای اندازه‌گیری کمی برون‌داد علمی پژوهشگران علم فیزیک و سایر پژوهشگران پیشنهاد شد.

در این شاخص بر خلاف شاخص هرش به مقالاتی که بیشتر مورد استناد قرار می‌گیرد وزن بیشتری داده می‌شود.

شاخص جی بالاترین تعداد (g) مقالات است که ۲ بار یا بیشتر به آن استناد شده باشد. این شاخص با استفاده از ضرایب خود، سعی دارد تا از تأثیر مقاله‌های پر استناد و کم استناد بر نتیجه‌گیری بکاهد و یکی از نواقص شاخص H را برطرف نماید.